

Vtorek, četrtek in so-
toto izhaja in velja v
Mariboru brez pošilja-
nja na dom

za vse leto 8 g. — k.
" pol leta 4 " — " "
" četrť " 2 " 20 "

Po pošti:

za vse leto 10 g. — k.
" pol leta 5 " — " "
" četrť " 2 " 60 "

SLOVENSKI NAROD.

Oznaniła:

Za navadno tristopno
vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska 1krat,
5 " " " " 2krat,
4 " " " " 3krat.
veče pismenke se pla-
čujejo po prostoru.

Za vsak tisek je pla-
čati kolek (štampelj)
za 30 kr.

Vredništvo in opravništvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo.

Slovenci in državni zbor.

I.

Manjšina ministerska je pala, zmagala je tista večina, ki je pred vsem svetom izpovedala, da misli slovansko opozicijo „stlačiti“ počasi. Adresna debata je končana, zmagala je stranka, ki se z večino ministersko identificira, potem ko je zasramovala vse, kar je slovanskega imena, zasramovala Tirolce.

Tirolci so kot možje ravnali in zbor zapustili. Tudi Slovenci zdaj nimajo nobenega izgovora več, še dalje ostati v tej zbornici.

Denes državnim poslancem našega naroda podajamo v resen preudarek (kteremu naj bo hitro dejanje sledilo) glas in svet, ki nam od vrlih bratov Čehov prihaja, glas, ki nahaja odmev v vsem narodu slovenskem.

„Pokrok“ piše:

Najzadnji čas je, da bi v oči taci prilogov tudi zastopniki Slovencev premislili, ali je dobro za državo in njih lastni prospeh, ako ostanejo še dalje liberalni večini kot puhla opozicijska štafaža, — tej liberalni večini, ki drugače mislečih ljudi zraven sebe ne potrebuje, da, kakor je Tinti izrekel, celo ne trpi. Najzadnji čas je, da bi tudi Slovenci preudarili, ali morejo gospodom ministrom za „opozicijsko“, gospodom Poljakom za „slovansko“ štafažo služiti v oči najnovejše ere. Organ tirolske opozicije ne kliče svojim samo: „proč iz Dunaja!“, temuč kliče tudi: „proč od Poljakov!“, in mi se moramo z vsem srcem soglašati. Ali more na svetu kaj jasneje biti, nego je to, kar poljska emigracija namerava, in nameravajo ti, ktere v dunajski zbor pošilja? Vsak se lahko iz poljskih časopisov prepriča, da Poljaki nočejo nobenega „prava“ v Avstriji (temuč oni hote le svojo veliko Poljsko). A Poljaki bodo v tem obziru dosegli osodo l. 1772. Padec in triumf Poljakov bi Slovence tam pustil, kjer so zdaj. Naj zmaga česki ali slovanski program, gotovo je, da se osoda Slovencev k boljemu obrne. Poljaki pa jim nimajo ni denes ni jutri kaj ponuditi. Vsaka kriza, naj pride od koderkoli, naj izpade kakorkoli, raztrga gotovo vez med plemskim (aristokracijskim) narodom poljskim in med narodom

slovenskih kmetov in posestnikov. Zakaj torej pomagajo zastopniki teh vrlih kmetov tudi pomagati k tistemu velikemu „potlačanju“, ktero namerava novo liberalno ministerstvo s svojimi očitnimi ali skrivnimi poljskimi zavezniki nad avstrijsko opozicijo izvesti?

Načelni zastopnik Slovencev g. Toman je slovesno povedal Giskri, da dobro ve, kaj namerava glava ministrov z deželnimi zbori. Ali hoče g. Toman čakati, da bo to delo centralistov tudi zvršilo se? Kdo vé, ali bo pozneje brezmočen protest kaj pomagal, kjer bi zdaj odločna moč udarec zabranila? Za res, slovenski poslanci si na devljejo veliko odgovornost, če pusté Tirolce iti same.

Slovenci so dokazali s svojimi volitvami l. 1867, da se jim neposrednih in nobenih volitev ni bati, kakor se jih vsakako imajo bati Poljaki. Na drugi strani pa jim pričujočnost v državnem zboru ni prinesla nobenega pridobička. Še Ljubljane niso mogli udržati. Ali se je tako postavljenemu narodu bati, da se mu vzemo „pravice“, ako so te pravice iluzorne? In če se še te vzemó, kar jih ima, vzele se bodo za kratko časa. Na čem več krajih bodo morali liberalci svojo lastno ustavo suspendirati, tem prej jo bodo usmrtili.

Toliko „Pokrok“ glasilo českih mož: Palacky, Rieger, Skrejšovski itd. „Narodni Listi“ pak, organ Gregrov, Sladkovskega itd. prave:

„Slovenci (državni poslanci) so baje klicali „bravo“, ko je govornik Tirolcev izgovoril: „nočemo več služiti ustavi, ktere pogubo že vidimo naprej.“ Kako daleč je do tega bravo do parlamentnih duri? Kaj se bo moralo še zgoditi, da tudi Slovenci povedo, ka spoznavajo, da v tej hiši laži in žaljenj ostati — se ne strinja z njih častjo in častjo njih domovine.“

Politično društvo „Soča.“

Iz Gorice, 27. januarja 24. tega meseca je imelo polit. društvo Soča v Gorici drugi občni zbor;

zbralo se je 35 družabnikov. Huda zima in posebna burja na Ipavski in Dornberški strani jih je zadržala veliko, ki so bili namenjeni, udeležiti se zbora. — Podpredsednik dr. Lavrič bere najprej pismo g. dra. Tonkli-a, s katerim naznanja svoj odpoved predsedništva in odborništva, ker je z delom preobilo obložen. Zbor sprejme odpoved, obžalovaje, da se je dr. Tonkli v tako važnem, nam neugodnem času predsedništvu odtegnil. Med tem je došlo pismo gosp. And. Jeglič-a, ki naznanja svoj izstop iz odbora. Zbor sprejme tudi to odpoved in sklene izvoliti koj denes dva odbornika, to je enega namesto dra. Abram-a in drugega namesto g. Jeglič-a. Volitev predsednika se pa odloži do prihodnjega občnega zbora. Med tem naj prvi podpredsednik g. dr. Lavrič društvo vodi. — Pri volitvi dveh odbornikov je oddanih 29 listkov. Izvoljena sta gg. France Leban, posestnik iz Črnič enoglasno in Janez Lizen, posestnik iz Rihemberga s 17 glasovi.

Na to poroča tajnik E. Klavžar o dosedanjem delovanju odborov in spodbuja družbenike, naj se potrudijo, da privabi vsak vsaj še enega uda, da postane društvo po tem takem krepkeje in da bo moglo tem vspešneje delati. O naslednjem predmetu, namreč društvenem pravilniku omeni nekoliko g. dr. Lavrič o njegovi potrebi, da se zamorejo zbori redno vršiti. Potem se prebere pravilnik in zbor ga potrdi en bloc enoglasno. Poročevalec E. Klavžar bere poročilo „o volitvi okrajnih cenilnih komisij in o dotičnem pozivu in sklene s predlogoma:

I. Slavni zbor naj potrdi poziv, ki se ima razposlati v ugodnem času volilecem okrajnih cenilnih komisij. (prebere poziv.)

II. Naj se priporočajo po društvu „Soča“ kandidati za okrajne cenilne komisije. (Prebere imena nasvetovancev.)

Pri splošni razpravi govori g. Matija Doljak in poročevalec Klavžar o važnosti teh volitev in o potrebi nekacega posredovanja, da bodo vsi okraji z ozirom na njih posebne zemljiščne razmere primerno zastopani.

Na to se potrdi enoglasno poziv, ki se tako-le glasi:

„Dragi rojaki! Vsled nove postave pričnejo se

Listek.

Nenadno!

(Poljski epikal Edvard Dulski, poslovenil L. G. Podgoričan.)
(Dalje.)

„Malo kedaj grem k operi, nijsem godec.“

„Ali morebiti imate raji žalo- in veselo-igre? Moram razodéti se, da vsak po svoje sodiva. Jaz imam rad petje, ali kader mi zaigrajo kako urno popotnico, ali pa da moji mladi junaci zapojó kako bojno pesem — to človeka ojači i mu energijo vname v mislih. Pridite o kakej priliki, ko bode vojni ogled, kader pride maršal, i sami se prepričate, da je to resnica. Naše godbe kapelnik je, nij še dolgo tega, zložil novo skladbo, ali prisezam vam, da je vrla.“

Pan Josip se neprenehoma ozira okrog sebe, ni besede ne žugne, le z glavo kimlje zmérom; na mari mu je nekdo drug. To nij všlo gospoda kapitana bistremu pogledu, in ker je nesrečne besede: „Ali smém — milostiva —“ slabo slišal, očital bi bil lahko to Josipovo razmišljenost bojazni. Toda ta starec je rad ljnbesumil, žarljiv je bil na svojega angelja, ljubosum-

nost — ta stoglavi zmaj, pa, kder ne more zasačiti nikakor žrtve, razséva pa neslogo.

„Ta mlada stvar je gotovo prišla k mojej ženi, zató pa je povprašal: „Ali smém —?“ — Zdaj pa je v zadregi tako, kakor bi do petih ne znal šteti,“ — modruje kapitan. — „Ko bi mene zdaj-le ne bilo tū, a da je gospa sama domá, ali bi skakal okrog nje, kakor mlado vrabče. To mi kaže, da je še le začel.“

Zavihne si brke, kakor predica predivo i kri se mu jame gnati v glavo.

„Koga, prosim vas, iščete z očmi? . . . Ali mi morda hočete razodeti kako skrivnost? . . . Razun naju nij žive duše tū, torej le neprestrašeno govorite!“

„Gospa stotnica,“ — izpregovori pan Josip. A v tem mu šine v glavo, ka je obljubil, da neizdáde njene skrivnosti.

„Moja žena? . . .“

„Tako je . . .“

„Nu, kaj moja žena?! Tako smélo govorite, zakaj pa tako merite besede?“

„Rad bi bil svoje spoštovanje vam, gospod kapitan, in ob enem razodel vašej soprogi.“

„Račite raji reči: „Vsakemu posebé“, ljubše bi vam bilo, ko bi mene domá ne bilo!“

„Bog varuj, gospod kapitan! . . .“

„O, gospodek! jaz sem star lesjak, zató me ne ociganite tako lahko!“

„Gospod kapitan . . . Na svojo čest vam stavim . . .“

„Prosim vas! Svojo čest bi mi radi zastavili! . . . Sram vas bódi! Skrbéti bi morali za svoje okolnosti, ki vam kažó v blagost, pa čas zapravljate z ničermurnostimi in prismodarijami . . . Vrhi tega pa zastavljate še svojo čest?! . . . Prosim vas! . . . Ali pa znate, gospodine, kaj je čest? . . .“

„Gospod kapitan, krivično me sodite — to nij vrédno vaše starosti, to nij čest vašemu stanu.“

„Tri sto vrágov! . . . Gospod, kako da se mi upate kljubovati! Prosim, to je nasramnost!“

„Gospod . . .“

„Kaj? morali boste —“

„Gospod kapitan, zé dosti! Samega sebe bi blatil, ko bi še dalje požiral vaše surovosti. Jutri, če ob de-

v kratkem zemljišni davki uravnavati. — Posebne komisije: osrednje, deželne in okrajne bodo dotična dela izvrševale, in sicer na podlagi nove zemljišne cenvitve.

V vsako okrajno komisijo bodo volili vsi župani in podžupani dotičnega glavarstvenega okraja triude in tri namestnike, nekoliko velikih posestnikov pa enega uda in enega namestnika. Ti bodo tedaj pravi zastopniki davkoplačavcev in bodo imeli odločevalni glas v okrajnih komisijah, zraven štirih, ktere vlada imenuje.

Že sama beseda davek kaže, da volitev teh udov je posebno važna. Če pa pomislimo, da se ima zemljišni davek preuravnati, to je po novi pravični primeri preurediti, tedaj semtertje povekšati ali znižati; če dalje prevdarjamo različnost zemljišnih in drugih razmer naše dežele, različno obdelovanje, različne pridelke celó v enem in istem okraji, potem lahko sodimo, da je neobhodno potrebno, da se izvolijo vseskozi sposobni možje, ki poznajo prav dobro vse razmere, dotičnega okraja, možje, ki se ne utrudijo, kader gre za blagor dežele in svojih sosedov, ki se ne dajo po komur si bodi pregovoriti, ampak ki se trdno drže svojih načel in ki si upajo pri vsaki priliki nevstrašeno zagovarjati javne ljudske koristi, tedaj — zmožni, marljivi, značajni možje.

Da se ta namen doseže, naj se vsi župani in podžupani volitve udeležijo in zložno naj take može izvolijo.

Odbor slov. polit. društva Soče, ki ima zraven družih tudi to posebno nalogo, da si prizadeva v vseh javnih zadevah pospeševati po svoji moči ljudske koristi, povabil je nekoliko najveljavnejših mož vseh slovensko-goriških okrajev, da bi se ž-njimi o tej reči posvetoval in tako po zanesljivi poti pozvedel za take može, ki bi se imeli voliti v okrajne cenilne komisije. Te može je društvo v občnem zboru dne 24. januarja 1870 potrdilo in ti se Vam bode priporočali, kakor hitro se razpišejo volitve.

Toliko polaga pa že denes vsem volilcem prav nujno na srce, da so pri volitvah zložni in da izvolijo te može, kolikor mogoče enoglasno. Opiraje se ponosno na tako izkazano jim popolno zaupanje, se bodo tem srčnejše trudili, da izpolnijo vestno in dobro svojo težko nalogo.

Potem se potrdijo tudi vsi odborovi nasvetovan-ci izvsemši enega za Sežanski okraj.

Odbornik Janez Licen stavi nujni predlog: Naj izreče občini zbor, da se popolnoma vjema z interpelacijo dra. Tonkli-a in dra. Žigona, ki sta jo podala v zadnji seji lanskega dež. zbora o zedinjenji Slovencev, in da obžaluje, da ju niso tudi vsi drugi slovenski poslanci podpirali. Nujnost obvelja.

Predlog sam pa podpirata gosp. Doljak in dr. Lavrič s primernimi govori, zbor ga sprejme enoglasno in naroči odboru, da priobči ta sklep po slovenskih časopisih.

vetih dopoldne ne poginem, — potlej bodem od vas, gospod kapitan, zahteval zadoščenja. Denes dosti tega!

To izgovorivši pan Josip seže po klobuk.

Gospoda stotnika je pretresnila pana Josipa mironost in spodobnost, zato je potješil svojo jezo, kajti protivnikove krvi hladnost se je priljubila bila starcu.

„Ne, to ne more tako biti, to se mi snetjivo zdí, — pomisli malo.

Pan Josip se približa durim s klobukom v roki. „Kaj ste račili reči? Jutri ob devetih —“ z mirnim glasom izpregovori gospod kapitan.

„Jutri ob devetih“ — oglasti se pan Josip, „bode dvoboj; ne padem jaz“

„Kakov dvoboj?“ „Dvoboj Ali se sabljo ali se samokresom, to določi moj sekundant, kajti jaz sem pozvani.“

„A kdo bode vaš sekundant?“ —

„Do zdaj ga še nimam. Menil sem, — ali zdaj znam, da me preganja neka sovražna osoda“

„Kaj ste menili?“ — gospod kapitan povpraša z rastočo nestrpnostjo; nedvomno bi bil rad zvédel odgovor, ki bi mu bil po všeči. (Dalje prih.)

Dr. Lavrič odda na to predsedništvo najstarejšemu odborniku g. Jožetu Nanut-u in motivuje ta-le predlog:

„Društvo Soča naj poda prošnjo oziroma pritožbo ministerstvu, ali pa naravnost N. V. presv. cesarju, da prezirajo c. kr. uradi §. 19 državno-osnovnih postav in da naj se preskrbi, da se bode vendar-le enkrat izvrševal. To prošnjo naj društveni odbor sestavi in jo prihodnjemu občnemu zboru predloži.“

Predlog, zadostno podpiran, obvelja enoglasno in sicer se ima sestaviti pritožba naravnost do presv. cesarja. Dr. Lavrič prevzame zopet predsedništvo.

Prihodnji občni zbor se določi na dan 24. febru., to je zadnji četrtek prihodnjega meseca.

Zborova seja, ki se je v najlepšem redu vršila, je končala o 1½ uri popoldne.

Dopisi.

Iz Ljubljane, 24. januarja [Izv. dop.] Ne omenjal bi nemškega gledišča ljubljanskega, ko bi ne zahajali vanj tudi Slovenci, in sicer ne le Slovenci po imenu in rodu, ampak tudi Slovenci po značaju. Brez slovenskih obiskovalcev bi nemško gledišče mnogokrat kaj prazno stalo, dasiravno ni veliko. Nobenemu Slovincu ni zameriti, ako hodi v nemške igre, dokler nimamo slovenskega gledišča; ali treba je za to skrbeti, da dobimo bolj pogosto slovenske igre nego samo enkrat na mesec. G. dr. Zarnik je pač proti koncu zadnjega deželnega zbora staval predlog, naj se skrbi pri novi pogodbi s početnikom nemških glediščnih predstav za to, da bode v prihodnji sezoni vsak mesec več večerov prihranjenih slovenskim igram na deželnem gledišči. Kaj se je pa s tem dr. Zarnikovim predlogom zgodilo, ki zaradi prekratkega zborovanja ni prišel v obravnavo in na glasovanje, ni mi znano, ter bo imel tudi težko že v prihodnji glediščni sezoni kaj vspeha za slovenske predstave v deželnem gledišči. Tudi se ne dá dvomiti, da si bodo nepopoljšljivi nasprotniki slovensčine in slovenskega napredka na vso moč prizadevali in ovirali, da bi se ne prepuščalo deželno gledišče večkrat na mesec dramatičnemu društvu, ter da bodo marveč skušali, da bi še ta edini večer, ko zdaj dramatično društvo slovenske igre v njem predstavlja, zopet nemškim predstavam pripadel. Kmaló se bo zvedelo, kako bo prihodnje z ljubljanskim glediščem, ker se navadno že marca meseca nove pogodbe o njem sklepajo. Naj se torej dramatično društvo o pravem času na dotičnem mestu za to oglasi, da bi se vprihodnje deželno gledišče večkrat na mesec slovenskim igram prihranilo. Ker že o dramatičnem društvu govorim, naj izrečem svojo misel, da bi gotovo marsikoga zanimalo, ko bi se o tem kaj zvedelo, ali je dramatičnemu društvu novejši čas kaj novih iger in ktere vrste došlo, ker se je nadejati, da se bode več slovenskih pisateljev poskusilo za lavrikovi venec ter se potrudilo za onih 1100 forintov, ki jih je kranjski deželni zbor namenil za nagrade pisateljem in skladateljem slovenskih iger in spēvoiger. Na javnem gledišči je dramatično društvo do zdaj 4krat igralo, poslednjikrat preteklo nedeljo, ki se je predstavljala z dobrim vspehom: Tat v mlinu. Gledišče je bilo — izvzemši nekaj zapazev (Kromerjevih kurnikov) — v vseh prostorih natlačeno. — Gledišna sezona v Ljubljani se začinja 1. septembra in traja do cvetne nedelje. Igralci na tukajšnjem nemškem gledišči imajo torej samo jesenski in zimski čas zaslužek. Zatorej je pa tudi dosti težavno, dobiti v Ljubljano dobre nemške igralce, ker vsak skuša priti k takemu gledišču, kjer je celo leto kaj zaslužka. Za sedanjo glediščno sezono se ni našel noben početnik, ki bi bil hotel prevzeti na svojo roko vodstvo ljubljanskega gledišča. Da bi Ljubljana ne ostala brez nemških glediščnih iger, je prevzelo nekaj za nemštvo posebno iskrenih meščanov vso skrb na se, da bodo igralce in igralke, in ki so se zavezali tudi za to skrbeti, da dobivajo igralne osebe redno plačo, in da glediščne predstave ne prenehajo pred koncem navadne sezone, — dobiček in zgubo so prevzeli se vé da tudi na se. Le-ti prijatelji nemškega gledišča so postavili enega

iz svoje srede za to, da vodi vsa gospodarska opravila, ki gotovo niso preveč prijetna. — To kaže dosti jasno, da Ljubljana ni posebno ugodno mesto za nemško gledišče. Priznati se pa mora, da se zdaj pri nemških predstavah ne žali slovenska narodnost, in to gotovo tudi pripomore, da Slovenci obojega spola v obilem številu zahajajo v nemško gledišče. Sicer so pa navadni obiskovalci nemškega gledišča: častniki, uradniki, penzionisti, di-jaki, kupci in trgovski pomočniki, obrtniki, nekteri hišni posestniki in prav skromno število aristokratov. Igre so včasih dobre, pa tudi ne, kakor pride. Sploh je znati, da sedanja glediščna knjižnica ni preveč bogata. Igralne moči so nektore prav sposobne, toda večkrat se pogreša roka izurjenega glediščnega vodja. — Omeniti moram še dveh gostov od graškega gledišča, namreč g. Martinelli-a in gospodičine M. Berg-ove, ki sta se oba pokazala kot prava glediščna umetnika; M. Berg-ova je posebno v igri: „Fechter von Ravenna“ s takim ognjem igrala „Tusneldo“, da bi se moralo tudi vsaki Slovenki najhuje otrpreno srce za slovensko domovino ogreti, kljub temu da je cela ta igra pisana in namenjena, da izbudi in razplameni navdušenje za „grosses fraies Daičland“; — ker tako kot so bili Nemci podjarmljeni o svojem času od Rimljanov, tako je slovenski narod dan denes podjarmljen od nemške nadvlade. —

Iz Maribora. (Državni zbor. — Tagblatt. — Vodnik.) Velika razprava o poslanici presvitlemu cesarju v državnem zboru na Dunaji je končana. Kar je bilo prevideti, zmagala je nemška večina, a sami dunajski listi, med temi „N. fr. Presse“, trdijo, da pri vsem tem prihodnje ministerstvo vendar ni dobilo s to poslanico gotovega in zanesljivega napotka v politiki. Da bi se poslanica večine spomenici minister-ske manjšine v duhu približevala, je sleparstvo dunaj-skih centralističnih listov; credat Apella! — G. Črne, goriško-slovenski poslanec je trdil, da manjšina v zboru ima svoj gotovi načrt. Na m se ni hotel v drugem pokazati, kakor v uporú zoper centralizem; ali pozitivnega nismo v njem ničesar našli. Navdušeni govori Tomana in Črne-ta — Poljaki niso „navdušeno“ govorili — so res da dobro pobijali sedanjo vladino načelo; ali kakó bi se državna sostava premeniti in predelati imela in posebnih, konkretnih tirjanj niso ne Rusini, ne Bukovinci, in tudi ne Slovenci postavljali. Takó pa jim Kuranda ali kateri drugi dunajski junak lahko zopet nekega dne zavrne pak ugovarja: „Res da, podirati znate sedanjo vladino sostava; ali postavljati nove ne znate. Kajti tirjatev o uresničenji jezikove ravnopravnosti, to Vam § 19. ustave že takó zagotavlja, in Iskra Vam je itak vse to obečal.“ Kar smo pogrešali, tega nam ni treba ponavljati, ker smo našim poslancem itak že dostikrat na srce polagati, se vé da zastouj. Takó pa je govorom naših poslancev manjkalo one prave gorečnosti in resnosti, ktera sicer slovenske politike, celó proste kmete na taborjih navdaja: „Zedinjene Slovenije.“ Brez te ostanejo vsi slovenski programi prazno klasovje, ostajajo „dim“ brez pečenke. — Da je tirjatev zedinjenja Slovencev vsaj popolnoma logična in opravična, to sam „Tagblatt“ priznava, akoravno to misel kolikor more pobija, pa le iz znanih nemškutarskih vzrokov, ker se zedinjenja za nemškutarijo boji. To se vidi tudi iz njegovega zadnjega nedeljskega lista. V tem on o „narodnih kurijah“ Fischhofovih navaja „Slov. Nar.“ ter s svojega stojišča do enakih zaključkov prihaja, kakor mi. Zakaj se mi z g. Fischhofom v tej zadevi ne skladamo, vzrok temu je posebno v nazorih o mejah narodnosti ležeč. Fischhof misli, da nam je za edino ohranjenje slov. jezika kakor za obseg narodnosti; ali on sam dokazuje, da se važnost in pomen narodnosti ravno v političnem, to je državnem in praktičnem življenji uresničuje. Gotovo! Za edino ohrambo slovenskega jezika se mi ne borimo, ampak tudi za državnopravno veljavo Slovencev kakor naroda. Kajti jezik in narod ni vse jedno. Odtod naša borba. Sicer pa moramo pri tej priložnosti konstatirati, da „Tagblatt“, se vé da nehoté in v nasprotnem smislu, za priobčevanje slovenskih člankov boljše skrbi, kakor drugi ljubljanski listi, kateri mislijo, da so vso slovensko politiko in vso slovensko obrazovanost v

najem vzeli. — Ker so Vodnikove „besede“ na vrsti, naj tukaj spomenimo, kar je jako pozabljeno, da je Vodnik kakor pravi ukaželjni Slovenec vse jezike, ne samo slovanske v velikih čisljih imel. Tako piše znani Petruzzi o svojem nekdanjem učitelji Vodniku: „Vodnik je znal vse: filologijo, da nobeden mož na Kranjskem ne takô; tudi magjarski jezik je znal. Nemščino je jako čisljal in slovenske mladeniče k nje učenju budil.“ . . . Se vé da ne s cepcem, kakor naši nemškutarji, ti tudi ne s tem namenom, da bi Slovence ponemčeval. Tako tedaj nam, posnemovalcem Vodnikovim, za ktere se s ponosom štejemo, le zvičajni nemškurji morejo očitati, kakor da smo tujim jezikom sovražni. Ali laž in hudobija ste si sestri in nemškutarija njih mati. Da se neumrlemu Vodniku o njega godu glasno prepeva in slave venci spletaajo, to želim kakor prijatelj Vodnikove muze.

Iz Ljutomera 28. januarja. [Izv. dop.] Kakor tro ti, ko se bliža konec neskrbnemu življenju, tako potlačeni so se plazili naši nemškutarji, odkar jih je zapustil vodja g. Högelsperger. Sedaj pa, ko so zaznali, da pride na izprazneno mesto za notarja gospod Höchtl, zopet nosijo bolj po konci glave in bajé že prerokujejo, da bodo Slovence v kratkem vgnali v kot. Gotovo mislijo, da bo gosp. Höchtl pravi „hecht im karpfenteiche“ — pa v Ljutomerskem ribniku so tako jaki in čvrsti karpi, da vsako še tako ljuto ščuko uničijo. — G. Höchtl je te dni prišel v Ljutomer na razgled in pri tej priložnosti neki rekel, da bode, ako bo ravno sila, tudi slovenski uradoval, pa da bode vsako slovensko pismo in vsako slovensko vlogo dvojno računil, ker mu še enkrat toliko truda prizadene, kakor nemška. S tem je g. Höchtl sam sebi dal spričevalo siromaštva, da namreč postave za notarje ali ne pozna ali pa neče izpolnjevati. Na vsak način pa se iz tega razvidi, kakova je nemškutarska liberalnost. Opomnimo pa še g. Höchtl-na, da naj se poprej prepriča, koliko pisem in vlog bode sploh on delal, potem naj še le dela račun. — Slednjič si ne moremo kaj, da bi na naše vrle rodoljube in voditelje v Ljutomeru ne stavili prošnje, da bi ustanovili založnico, kar bi bilo v našem popolnoma narodnem okraji, zlasti ko je okrajno glavarstvo v narodnih rokah, lahko mogoče in vsem na korist. Sploh obžalujemo, da niso založnice po Slovenskem na dnevnem redu, in da do sedaj niti ene nimamo.

Od gorenje Savine, 27. januarja. [Izv. dop.] Da se nam Slovencem zaradi uradovanja v slovenskem jeziku še tako slabo godi, smo si velik del sami krivi. Jaz mislim, da so v prvi vrsti občinski uradi poklicani slovensko uradovanje vpeljati. Akoravno se ne more tajiti, da se je to že pri mnogih občinah zgodilo, vendarle je po največ vse pri starem ostalo. Poglejmo enkrat v Gorenjegraški okraj, kateri je vseskozi slovensk, in kateri tudi nikakoršnih nemškutarskih protivnikov nima, razen enih dveh uradnikov, kar se pa samo ob sebi razumeva. Mislili bi, da se v tem okraji pri občinah vse le slovenski uraduje, pa motiš se, vse je pri starem ostalo, pri vseh občinah razen gorenjegraške, — pri kateri se večidel slovenščina rabi, drugod se nemški uraduje, akoravno so vsi zvesti in vrli rodoljubi, in nekteri še besedice nemški ne razumejo. Zakaj bi si ti župani slovenščine zmožne uradnike ne najeli, namesto starokopitnežev, kateri jim zdaj nemški uradujejo? Grajati se more to, tem več ker so občinski uradi v najbližnji zvezi z ljudstvom, in tako v prvi vrsti poklicani, zahtevam ustreči. Tu imamo občino, ktere župan si je pred dvema letoma ondotnega učitelja za srenjskega uradnika najel, kateri pa, akoravno se za narodnjaka šteje, vendarle trdo nemško uraduje. Čujem, da je ta učitelj v novjšem času tudi službo srenjskega uradnika neke druge občine prevzel. Za božjo voljo, vprašam Vas r . . . in k . . . občane, ste li gospoda učitelja zategadel postavili v Vašo šolo, da Vam kot srenjski uradnik v slovenskih krajih nemško uraduje.

Žalostna prikazen je pri nas tudi ta, da se iz našega okraja slovensko časnikarstvo skoro čisto nič ne podpira: V drugih okrajih najdeš skoraj v vsaki občini v krčmah, ali drugod kak časnik, pri nas greš od

krčme do krčme, od hiše do hiše, nikjer ne boš našel kak časnik naletel, in vendar se more reči, da je malo premnožnejših okrajev, nego Gorenjegraški. Na noge tedaj rodoljubi Gorenjegraškega okraja, zbudite se iz večstoletnega spanja, in pokažite, da niste rodoljubi samo v mislih, temveč tudi v djani.

Iz Petrograda 25. jan. [Izv. dop.] Prvo „predostoroženje“, ki so ga za novo leto dobile „Mosk. Vjedom.“ je dalo tukajšnjim Nemcem novo nado, da se jim bo vendar posrečilo prisojevati si prejšnji upliv, a Rusov nikakor ni osupnilo to naskakovanje na list, ki si je zapisal na čelo posebno poslednja leta boj zoper sovražnike slavjanstva. Rusi dobro vedó, da stojé že trdno, da jim ne more dosti škoditi ni nemška stranka, ki še vedno hoče udržati se pri dvoru, ni kak posamezen minister, ki se da prevariti od Nemcev ali od stranke „Vjesti“. Ko so našli tu nekaj proklamacij, ki so jih skušali razprostranjati med mladino, in so vsled tega pozaprlji nekoliko oseb v Petrogradu in v Moskvi, ko so brez miselnosti in nerodni poskus pregorelih ruskih mladih emigrantov nemški časopisi jeli veličati s „nihilistično zarotbo“, imela je „Nation. Ztg.“ dopis, v katerem dopisnik govori, da je nihilizem sad stranke Katkove, in da bodo torej „Mosk. Njed.“ krila postrigli. In zares dopisnik je bil dobro podučen, nemška stranka dobro skrbi, da se v Berlinu koj zve, kar se v Petrogradu godí. Slučajno sem zvedel nekaj nemara zanimivih dat o zgodovini tega „predostoroženja“. Pravil jih je mož, ki mu je verjeti: tukajšnji senator Seménov. Po njegovih besedah se reč ima tako-le: „Minister notranjih del“ Tomašev trobi precej v nemški rog, in takó si je porabil oni mali „puč“ v korist svoje stranke, ter carju takó dolgo prigovarjal, da zakon zahteva predostoroženje, da se je car na pol udal, ob enem pa telegrafiral Katkovu, da naj se ne zmeni za posvarilo. S Tomaševim car, potem ko se je naznanilo po telegrafu Katkovu posvarjenje, kakor se govori, ni več govoril. Včeraj je bilo zavoljo Katkova in njegovega lista sklicano ministersko posvetovanje. Kdor vé, kak silen upliv imajo tū „Mosk. Vjed.“, kdor vé, da jih celo car ljubi, se mu to ne bo čudno zdelo. Pri tej seji pa je Tomašev predlagal, da bi se zopet upeljala „predvariteljnaja cenzura“, a prvi je govoril proti temu predlogu knez Gorčakov, in njemu sta se pridružila tudi Miljútín in gr. Tolstoj. Car je dejal, da pritruje Gorčakovu, ter potem odšel. Toliko je povedal omenjeni senator. — Vidi se iz tega, da je car moral tako rekoč proti svoji volji udati se uplivu stranke, sovražne napredku ruskega naroda, toda le na videz, da bi obmolčali oni, ki so razupili nekaj čisto nenevarnih proklamacij za gotovo znamenje revolucije. Takó se tū razlaga ono navidezno omahovanje carjevo. Po tem takem se lahko razume, da se „Mosk. Vjedom“ ne menijo nič za „predostoroženje“, in da sta dva prva članka po posvarilu tako ostro napisana proti tujcem za ohrambo in razvitje ruskega naroda. O stranki neprijazni razvitju ruskega naroda, in o njenih poskusih, da bi dobila večji upliv, ter o sredstvih, ki jih rabi za dosego tega namena, imam nabranih že precej cvetic, in kedar jih bo pol venec, vam ga bom poslal.

Politični razgled.

Minsterstvo na Dunaji se še zdaj ni moglo roditi. Pišejo, da bode Giskra kot minister notranjega prevzel tudi policijo. Ker bode Hasner prvosedništvo prevzel, ponuja se kot minister uka in bogočastja štaterski poslanec Stremeier, minister kmetijstva neki bar. Washington, ki niti poslanec ni; za ministra deželne brambe pa nihče drug, kakor iz Dalmacije sloveč fml. Wagner.

Adresa državne zbornice na cesarja je torej sklenjena in potrjena v nemškem zmislu. Pri imenskem glasovanju je glasovalo za njo 114, proti njej 47 poslancev (Poljaki, Slovenci in kaki 3 Nemci).

Sklep adreso poslati škofu Strosmajerju in nastopki tega sklepa so nam pokazali tužno istino, da hrvaška mladost v političnih principih ni edina. Stranka Starčevićancev, kateri so se nam vselej

zdeli le politični čudneži, ta stranka se baje precej rekrutira iz mladine hrvatske mladosti na zagrebški akademiji. Starčevićancem se sanja samo o véliki Hrvaški. Slovanstva nehté poznati, Rusa se od Nemca in Magjara učé sovražiti, Slovenec jim je samo „planinski Hrvat“, in o Srbu nočejo ničesa čuti. Taka stranka more v denšnjih za slovanstvo kritičnih časih le našim skupnim sovražnikom na korist delati. Tem žalostneje, da se morajo narodni Hrvatje izven magjaronstva še s tem izrodkom boriti.

Za posvetovanje o poljski resoluciji je v državnem zboru izbran odsek 24 udov. Med temi so samo 4 Poljaki. Zapisek kandidatov za ta odsek, kakor so ga bili naredili Poljaki sami, je bil zavržen, in sprejet oni nemških „liberalcev.“ Torej so Poljaki zopet eno zaušnico dobili. — Odsek se je zbral, volil Eichhofa za prvomestnika, a sklepal ne bode baje prej, predno se novo ministerstvo ustanovi.

Voditelji romanskega naroda v Erdeljskem so sklenili v dogovor in zvezo stopiti z voditelji družih nezadovoljenih narodov v Avstriji, ker je in mora biti vsem namen, zdanji vladen sistem vreči.

Ruska vlada je razpisala mednarodno posojilo za 120 milijonov gld. Denar se ne bo porabil za vojsko, temuč za zidanje različnih železnic.

Iz Carigrada se v „Osten“ piše 14. jan.: Turki se za vojsko pripravljajo, kolikor jim slaba mošnja dopušča. V Ameriki so na tihoma naročili 200.000 pušk na iglo. Zadnjo nedeljo je amerikansk parnik pripeljal že 60.000 teh novih pušk. Pričakuje se še drug, ki bode pripeljal mašine, s kterimi se stare puške v nove na iglo prenašajo. — Sicer zopet na Kreti vré in Grki se pripravljajo na nov krvav upor. Ni dvomiti, da je tudi egiptovski podkralj ž njimi porazumljen, ker je znano, da je več grških voditeljev v Aleksandriji.

Na Bavarskem se godé zdaj za politikarja jako zanimljive reči. Vidimo tu, kako v parlamentarni državi zmaga volja večine naroda proti volji družega faktorja, kraljevske krone. Bavarski kralj hoče obdržati vsaj prvosednika dozdanjega ministerstva knjeza Hohenlohe, a energični tirjatvi večine, s katero so celo udje kraljevske rodovine potegnili, in katerav adresi na kralja tirja odstranjenja tega Prusoljuba, ne bo se mogel tudi kralj ustavljati.

Razne stvari.

† (Dr. Fr. Ksav. Duhač), najstareji odvetnik na Štírskem je v nedeljo zjutraj 82 let star v Mariboru umrl. Denes popoldne bode slovesen pogreb, pričakuje se mnogo odvetnikov iz Gradca in z dežele.

* (Dramatično društvo v Ljubljani) je napravilo v nedeljo 23 t. m. v deželnem gledališči svojo 4. prestavo. Igrala se je burka „Tat v mlinu“. Prepolni so bili zopet vsi prostori. Igra sama po sebi ni najboljša ena, vendar so najizvrstniše moči mladega društva tako mikavno igrale, da smeja ni bilo konca ni kraja. Pred vsemi je igrala gospa Odieva tako živo, posebno v ljubosumnem kregu za svojega ljubega in s takim uspehom, da se je občinstvo neprenehoma smejalo. Obleka je bila, kakor smo pri njej navajeni jako mična. Mlada krasna rožica dramatičnega društva, gospodična Albina Brusova, Katrica si je pridobila nerazdeljive simpatije z lepoto svojo osebo; prelepa narodna obleka jej je prav dobro pristovala, naivna igra kot sramožljiva mlada deklica je očarovala vse gledalce. Nemški Mihel, gosp. Filapič je bil skoz in skoz izvrsten, štejemo ga me najizvrstniše moči naših diletantov, kateri bi delal čast vsakemu odru. Študent, gosp. Noli je tudi jako mikavno igral. Gosp. Gécelj kot mlinar je bil v svoji roli na pravem prostoru, očeta je igral prav dobro. Prav zdatno so podpirali igro gosp. Gril, desetnik, gosp. Koblar, oskrbnik, gospodič. Kremžarjeva, Dorotea in gosp. Šusteršič, žid. Občinstvo je bilo vsestransko zadovoljno. Nezapopadljivo nam pa je, da občinstvo, ki je z delovanjem naših diletantov zelo zadovoljno, svoje pohvale ne izrazi, ker bi bila na pravem mestu v gledališči, kar bi bilo v spodbujajočem potrebnosti. Gospa Odieva in gosp. Noli sta svoji pesmici

ravno tako izvrstno pela, kakor so bili znani zbori živahno pohvaljeni. Omenimo še, da šolo za gospodične dramatičnega društva z gorečo skrbjo in zvedenostjo vodi gospa Odieva; ponosni smo, da smo tako izvrstno moč dramatičnemu društvu pridobili; da naše gospodične tako lepo napredujejo, se imamo edino njej zahvaliti. Glasba Hujnovega polka je bila izvrstna kot vselej.

* (Slovenija), slov. politično društvo v Ljubljani, je v občenem zboru 27. t. m. sklenila zahvalno adresno telegrafično poslati slov. poslancem Tomanu, Svetcu in Črnetu.

* (Delavsko društvo) v Ljubljani ima prvi zbor 2. februarja. Ime „Slovenska lipa“ je — odpravljeno in društvo se s politiko ne bo smelo pečati.

* (V Novem mestu) bode čitalnica na svoj gledališni oder spravila iz hrvaškega na slovenski jezik prestavljeno tragedijo: „Turki pri Sisku.“

* (Duhovske spremembe). V ljubljanski škofiji. Č. g. Ant. Domicelj, duh. pom. v Sorici, pride v Žužemberk za 1. duh. pom. — Č. g. Jan. Volčič, fajm. v Dragatušu je dobil lokalijo v Podgradu, in Dragatuška fara je 24. prov. razpisana. — Č. g. Mat. Keršmanec, fajm. pri sv. Križu poleg Tržiča, je umrl 19. pros.

* (Čitalnica mariborska) tekočo zimo še napravi sledeče besede in veselice: 12. februarja besedo s plesom. 26. februarja: ples. 1. marca: ples. 20. marca, besedo; 3. aprila, besedo; 24. aprila, besedo; (ali s tombolo, ali z gledališčino, ali drugo društveno igro.) Začetek vselej ob 8. uri zvečer.

* (Čitalnica v Vertojbi) na Goriškem se bo slovosno odprla dne 6. febru. 1870. Beseda začne o pol sednih zvečer. Odbor vabi vse rodoljube k tej veselici.

Ž (Iz Ormuža) se nam piše 26. januarja: Kako so uradniki pri naši štibernici skrbni za korist države, razvidi se iz tega, da dencod nekega kmeta niso hoteli vzeti štibre; pa zakaj? zato, ker je revež imel 4 stare bankine petake mesto „Staatsnoten.“ Vpraša se, če je kmetu meščan drage volje zmenjal vse 4 bankovce, brez da bi mu bil kaj odtrgal, zakaj slavni davkarski urad tega ne stori, in napravlja sitnosti in pota ljudem, ki nosijo svoje krvave žulje v javno blagajnico?

—c (Slovenski profesorji na Hrvaškem). Vrednik „Slov. Naroda“ je omenil pri končni obravnavi svoje tiskovne pravde tudi 7 slovenskih profesorjev služečih na Hrvaškem, za ktere njihova domovina kruha nima. — Stvar je resnična, samo število ni točno, kajti na hrv. srednjih šolah (gimnazijah in realkah) ne služi 7 temuč 17, piši: sedemnajst slovenskih profesorjev; v samem Zagrebu 8, drugi na Reki, v Varaždinu, Oseku, Karlovcu in Požegi.

—c (Mandarin z 11 gumbi) se je priadresnej debati v dunajski lesenjači spet znebil neke prav neslane o slovenskih profesorjih. Da imajo Slovenci mnogo profesorjev med svojimi rojaki, tudi ta mandarin ni mogel tajiti, toda dvomi „da bi jih bilo dosti za vse gimnazije v Sloveniji in boji se, da niso zmožni predavati po vseh razredih.“ — Kar se števila tiče, naj bo mandarin brez vse skrbi in tudi za zmožnost naj ga nikar glava ne boli. Če pa le nima miru tenkovestna (?) mandarinova duša, naj popraša pri izpitnih komisijah na Dunaji in v Gradcu, ki ste toliko slov. kandidatov spoznali za sposobne predavati po vseh razredih. — Josip Stefan, Simon Šubić in — Tomaž Šraj, zahvalite se mandarinu za tako svedočbo. — In ko bi nazadnje tudi vsi obroči popokali, bi se v največji sili tudi še našel kdo, ki bi latinsko slovnico — znabiti še celó zemljepis in povestnico tudi brez izpita mogel predavati, kar bo mandarin sam najbolje vedel, ker se je njega dni — ko še ni bil mandarin z 11 gumbi — dal imenovati za profesorja v Zadru — Mandarin! o prvej priložnosti razderi še eno tako in — 12. gumb ti ne odide.

Poslano.

Zastop „Slavijske“, vzajemno zavarovalne praške banke je prevzel:

za Ptujski okraj gospod J. Tobias,
„Ormuški okraj gosp. dr. Ivan Petovar,
kar daje na znanje vsem družabnikom in vsem, ki namerjajo se udeležiti.

Ivan Železnikar,
inšpektor.

Dunajska borsa od 31. januarja.

Enotni drž. dolg v bankovcih	60 fl. 30 kr.
5% metalike z obresti v maji in nov.	— „ — „
Enotni drž. dolg v srebru	70 „ 30 „
1860 drž. posojilo	98 „ 10 „
Akcije narod. banke	725 „ — „
Kreditne akcije	261 „ 40 „
London	128 „ 30 „
Srebro	120 „ 40 „
Cekini	5 „ 80 „

(1)

Zahvala in priporočilo.

Na farnem zvoniku v Podsredi, katerega smo leta 1862 s kositarjem novo pokrili, je dežnica in znežnica skoz 6½ let v mnogih krajih tekla na po-

stresje, dasiravno smo kositar med tem večkrat lotali in streho popravljali. Slučajno in po dobrem priporočilu smo naposled gospoda Franca Kasperiča, špenglarskega mojstra iz Maribora, v svojo faro poklicali, in ta nam je na vso zadovoljnost cele tare meseca maja t. l. kositarjevo streho na farnem stolpu s čudovito urnostjo in hitrostjo zalotal in pobarval.

Ker je od dokončanega dela sem že osem mesecev preteklo in je med tem že dovolj deževalo in snežilo, a na cerkvenem zvoniku najmanj ni zapaziti, da bi bila voda streho premakala, čutimo se podpisani primorani v imenu vse fare zahvaliti se gospodu Francu Kasperiču za njegovo previdnost in pridnost, s katero je svoje delo opravil, in ga kolikor najbolje priporočamo zaupanju vseh stavbarjav, zlasti pa predstojništvom cerkvenih konkurencij.

V Podsredi. 31. decem. 1869.

Matija Kunej, odbornik. Franc Preskar, pred-
Franc Levstik, odbornik. stojnik cerkvene konkuren-
Luka Rebutec, cerkmošter. rencije in župan.

Samo enkrat poskusite

in prepričali se bode o čudovito nizki ceni niže zaznamovanih predmetov.

Garantira se, da se prodaja le blago najbolje sorte.

Zaloga ima tako bogato izbirko najnovejših, praktičnih in luksuričnih stvari, kakor nikjer več ne na Dunaji; skrbjeno je za mlade in stare, da se more za male denarje kupiti lepo primerno darilo za gospode, za otroke vsake starosti in stanu v tisočerni izbiri. Zapisek cene se brezplačno frankovano pošlje vsakemu, ako naznani natančen napis; torej je za prebivalce v provincijah jako koristno, ako si naroči tak zapisnik, v katerem je zabilježena cena in natančna imena vseh založenih produktov. Pošilja se blago ali proti poštnemu povzetju, ali za gotov denar.

Izpisek raznih stvari najnovejšega izdelanja:

Dunajska usnjina, znana kot najboljši fabrikat:
Gospojske ročne torbice z jeklenim oklepom, po 65, 75, 90 kr., gl. 1, 1,20; iz najboljšega šagrenskega usnja, s pozlačeno poskočno zaporko, a gl.: 2, 2,50, 3,20, 3,50, 4; take s prednjo mošnjico 3,50, 4,50, 5.

Najnovejši praktični portmoneji za gospoje ali gospode, a 50, 60, 80, 90 kr., 1 gl.; najlepši gl.: 1,20, 1,50, 2, 2,50. Praktične mošnje, a 60, 80 kr., 1, 1,50; najlepše a gl.: 2, 2,50, 3, 4, 5.

Mošnjiči za cigare, a 40, 60, 80 kr., gl.: 1, 1,50; najlepši gl.: 2, 2,50, 3, 3,50.

Listnice, po 10, 15, 20, 25 kr.; najlepše v usnji po 30, 40, 50, 80, kr., 1 gl. — Mošnje za tabak, po 40, 60, 80 kr., 1, 1,20, 1,50 gl.

Popotne torbe iz močnega usnja, s ključavnico, a gl.: 2,20, 2,50, 2,80, 3,20, 3,80, 4,50, 5.

Nepremočljivi popotni kovčegi, najbolje urejeni, a gl.: 2,40, 2,80, 3,50, 4, 4,50, 5, 6.

Popotne steklenice z usnjem preoblečene, in kozarci, a gl.: 1,30, 1,60, 1,90, 2,20.

Največa izbirka najkrasnejših albumov za 25 slik, lepo okinčan, kr. 60, 80, gl. 1; za 25 slik, z najlepšim kinčem, gl.: 1,50, 2, 3; za 50 slik, lepo z zlatom, kr.: 90, gl. 1,50, 2; za 50 slik z najlepšim kinčem, gl.: 2,50, 3, 3,50, 4, 5; za 100 in 200 slik a gl.: 4, 5, 6, 8. Najlepši eksemplari a gl.: 10, 12, 15, 18, 20.

Album za muziko:

Vsak album svira, ko se odpre, dve najnovejši in najpri- ljubnejši poskočnici ali operi s taktičnimi ljubimi glasovi. 1 album v osmimi obliki 10,50, 12,50 gl.

1 „ veliki četvorki 15.—, 16.— „
Najbolji optični dalnogledi z akromatičnim steklom in natančno vidnostjo na 1, 2—8 milje daljšine, a gl. 4, 5,50, 7. Zapirljive pisne mape, gl. 1, 1,50, 2; jako praktične z vso potrebščino, a gl. 2, 2,50, 3, 3,50, 4, 5.

Gospojski nesesešerji

z vsemi potrebščinami za šivanje, in prav lepo zunajno opravo, kr. 50, 80, gl. 1, 1,50. Najkrasneje opravljeni, gl. 2, 2,50, 3, 4, 5. — 1 etui s 6 raznimi iglami za pletenje, kr. 15; 1 etui s 2 ali 4 pletili iglami, kr. 10 in 20; 1 etui s 100 izbranimi šivankami, kr. 20. — 1 izgledna knjiga za znanovanje in pletenje z 20 izgledi, 5 kr.

Pol niža cena nego poprej:

1 par váz, najnovejše oblike, franc. porcelan, kr. 40, 60, 80, gl. 1,50; večje po 2, 3, 4, 5 gl.

Praktično in dober kup darilo je nova pisna garnitura iz litega bronza, iz 10 kosov, namreč: tintnik, peresnik, peza, 2 pisna svečnika, gorkomer, ročni svečnik, obesilo za uro, netilo, peresni obrisar. Vse prav lepo in okusno izdelano, velja samo 3 gl.

Največa izbirka pahljač za gledišče, ples in sprehod: 1 pahljača, priprosta pa čedna, 30, 40, 60 kr.; 1 pahljača z lepo malarijo, 40, 80 kr., 1, 1,20 gl.; krasno izdelana, gl. 1,50, 2,50, 3, 4, 5, 6.

Najboljše toaletske potrebščine:

Francosko mljivo z razno vonjavo, kr. 10, 15, 20, 30, 35, 40. — Najlepša lepšala, po 10, 15, 20, 25 kr. — Najbolja dišava, različna, 30, 40, 60, 80 kr., 1, 1,20 gl. — Olje za lase,

Ob enem čestite prebivalce v provincijah pozorne čim na moj komisijski oddelek, kateri je edina kupčija te vrste, kajti oskrbuje vsako naročilo, ktere koli kupčije, na drobno in na debelo, kar najhitreje in zanesljiveje. Torej se priporo- čam za mnogostevilna naročila.

Prva avstr. komisijska kupčija A. Friedmana na Dunaji,

Praterstrasse Nr. 26.

(1)

krepičilo, kr. 20, 30, 40. — Pomada za lase, najbolja, kr. 20, 25, 30, 40, 50, 60. — Kolonjska voda, prava; kr. 20, 40, 60, 80, gl. 1, kakor tudi vse druge toaletske potrebščine po najnižji ceni.

V brambo osebe in premoženja je neobhodno potrebno branilo orožje; to so novoizboljšani Lefauchaux-revolverji z varilno zapornico, dvojnimi gibom in risanimi cevi, za 6 streljajev, da je mogoče po enem samem nabitju v eni minuti 6krat ustreliti. To je non plus ultra vsega orožja.

1 revolver 7 mill, 16 gl. | 100 patrón gl. 3,50.
1 „ 9 „ 18 „ | 100 „ „ 4.—
1 „ 12 „ 20 „ | 100 „ „ 4,50.
Pestni revolverji za 6 streljajev, 5 palcev dolg, gl. 8,30.

Najbolji glavnik iz kavčuka,

1 glavnik za česanje, 18, 20, 25, 30 kr., 1 glavnik za prah, 20, 25, 30 kr., 1 glavnik z ročajem, 25, 30, 35 kr., majhen glavnik 10, 15 kr., tak s krtačo, 25, 35, 40 kr.

Glavna krtača 30, 40, 50 kr. do 1 gl., krtača za obleko 50, 60, 80 kr. do 1 gl.; najbolja krtača za zobe 20, 25, 30, 35 kr., za nohte 25, 35, 45 kr.

Svilnati zavratniki za gospode, črni ali pisani po 25, 35, 45, 60 kr. Najmodernejše svilnate rutice, a 60 kr., 1, 1,50 gl. Najbolji hlačniki, trdni in praktični, par iz angleškega nitja 45, 60, 80 kr., svilnati 90 kr., gl. 1,20, 1,50.

Najbolji angleški noži, peresni, po 25, 35, 45, 60, 80 kr., gl. 1, 1,20.

Za gospoje neobhodno potrebno.

Glavna kaseta za gospojsko toaleta, velika, lepo polirana, zapirljiva, s zrcalom in tem-le zadržajem: 1 kos toaletnega mljiva, 1 flaçon vonjave, 1 k. voščene pomade, 1 malo zrcalo, 2 različnih glavnikov, 1 zobna krtačica, 1 flaçon kolonjske vode, 1 kleščice za lase, 1 k. zobne paste, 1 flaçon olja za lase, 1 k. pomade za lase, 1 majhno česalo, 1 glavnik z ročajem, 1 čistilo za glavnik, 1 krtača za nohte, 1 strgalo za jezik, 1 pila in čistilo za nohte. Vse najboljše vrste, in velja samo 4,50 kr.

Jako rabljivo za gospode.

1 glavna kaseta za brivanje, lepa s zaporko in zrcalom, in sledečim zadržajem: izvrstna angl. britve, šopek iz jazbečevine, 1 k. Windzor-mljiva, 1 metalna škodala, jermen in brus, 1 glavnik, 1 krtačica za zobe, 1 k. voščene pomade, 1 k. ročnega mljiva, 1 piskere dobre pomade, 1 flaçon olja. Vse skup gl. 2,80.

Pipe in lulice iz prave morske pene, najlepše baže, lepo rezljane, po 50 kr., 1, 1,50, 2, 3, 4, 5 gl. Čisto sestavljene garniture za kadenje iz prave morske pene in jantarja, v skrinjici za v žep utakniti, različno po veličini in zadržaji, po gl. 3, 4, 5, 6, 8.

Praktična žepna netila z ali brez lunte po 20, 30, 40, 50, 60 kr.

Kineško srebro

z debelo srebrno plošo, najbolje blago, s 10letno garancijo pri vsakdanji rabi: ducend zlic 16 gl., zličice za kavo 9 gl., nožev in zlic gl. 27, par svečnikov gl. 4, 5, 6; 1 žlica za sočivje gl. 4, 4,80, 1 ducend nožičev za desert 10—50 gl., 1 solnica najlepše oblike gl. 2,50, 3; 1 popernica gl. 1,50, 2; sladkornica gl. 2, 3; 1 zajemnica za mleko gl. 3, 3,80, za juho gl. 5,50, 6,50. Druge stvari iz kineškega srebra po fabriški ceni. Ta fabrikat je gledé barve in oblike natanko ponarejen pravemu srebru.

Prave sekane koravde, najboljše baže, cela rešta 15 kr.